

TOHMAJÄRVEN KUNNAN JÄTEHUOLTOMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

Sisällys

1 LUKU SOVELTAMISALA JA YLEISET VELVOITTEET	4
1 § Soveltamisala.....	4
2 § Määritelmiä	4
3 § Jätehuollon tavoitteet	4
2 LUKU KUNNAN JÄTEHUOLTOJÄRJESTELMÄÄN LIITTYMINEN	5
4 § Liittyminen järjestettyyn jätteenkuljetukseen ja jätehuollon järjestämisvaihtoehdot	5
5 § Kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen soveltumattomat jätteet.....	5
6 § Yhteiset keräysvälineet.....	5
7 § Jätteiden vastaanottopaikat	6
3 LUKU JÄTTEIDEN KERÄÄMINEN KIINTEISTÖLLÄ	6
8 § Kiinteistöllä erikseen lajiteltavat jätelajit.....	6
9 § Sekajäte (poltettava jäte)	7
10 § Kierrätettävien jätteiden kiinteistökohtaiset erilliskeräysvelvoitteet	7
4 LUKU OMATOIMINEN KÄSITTELY JA HYÖDYNTÄMINEN	8
11 § Kompostointi	8
12 § Jätteen polttaminen ja hautaaminen	9
13 § Muut omatoimisen jätteenkäsittelyn määräykset	10
5 LUKU JÄTEASTIAT JA NIIDEN TYHJENTÄMINEN.....	10
14 § Jäteastiatyypit	10
15 § Jäteastian merkitseminen	10
16 § Jäteastian käyttö ja täyttäminen	11
17 § Jätteet, joita ei saa laittaa jäteastiaan	11
18 § Tyhjennysvälit.....	11
19 § Kunnossapito ja pesu.....	12
6 LUKU JÄTTEEN KERÄYSPAIKAT	12
20 § Jäteastian sijoittamista koskevat määräykset.....	12
21 § Keräyspaikan tai jäteastian lukitseminen	13
22 § Keräyspaikan ja jätteenkuljetuksen väylien kunnossapito kiinteistöllä	13
7 LUKU JÄTTEENKULJETUS.....	13
23 § Kuormaaminen.....	13
24 § Kuljettaminen	14

25 § Kuljetustietojen toimittaminen jätteenkuljetusrekisteriin	14
26 § Jätteiden toimituspaikat jätteenkuljettajille	15
8 LUKU JÄTEVESILIETTEET JA EROTUSKAIVOJÄTTEET	16
27 § Lietesäiliöiden ja erotuskaivojen tarkastaminen ja tyhjentäminen	16
28 § Saostus- ja umpisäiliöiden kunnossapito ja kulku säiliöiden luokse	17
29 § Lietteiden omatoiminen käsittely	17
9 LUKU ROSKAANTUMISEN EHKÄISEMINEN	18
30 § Yleisötilaisuuksien jätehuolto	18
31 § Roskaantumisen ehkäiseminen yleisillä alueilla	19
10 LUKU VAARALLISET JÄTTEET JA ERITYISJÄTTEET	19
32 § Vaarallisten jätteiden jätehuolto	19
33 § Vaarallisten jätteiden kerääminen kiinteistöiltä	20
34 § Erityisjätteet	20
35 § Terveysthuollon erityisjätteet	20
11 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET	21
36 § Tiedottamisvelvoite	21
37 § Jätehuoltomääräysten seuranta ja valvonta	21
38 § Poikkeaminen jätehuoltomääräyksistä	21
39 § Voimaantulo	21

Kunnalle kuuluvista jätehuollon tehtävistä säädetään jätelaissa (646/2011). Jätehuoltomääräykset ovat jätelain 91 §:n nojalla annettavia sitovia paikallisia määräyksiä, joilla tarkennetaan jätelakia ja jäteasetusta. Jätehuoltomääräysten tavoitteena on edistää jätelain toimeenpanoa paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ja estää jätteestä tai jätehuollosta aiheutuvat haitat tai vaarat terveydelle tai ympäristölle sekä edistää etusijajärjestyksen noudattamista. Jätehuoltomääräykset valmistelee ja hyväksyy kunnan jätehuoltoviranomainen.

Tohmajärven kunnan nykyiset jätehuoltomääräykset ovat vuodelta 2009. Jätelainsäädännössä viime vuosina tapahtuneet muutokset ovat niin merkittäviä, että jätehuoltomääräykset on ollut tarpeen päivittää vastaamaan nykyisiä jätelain- ja asetuksen vaatimuksia. Jätehuoltomääräyksiä on tarkistettava kansallisen jätelainsäädännön uudistusten sekä myös määräysten soveltamisesta saatujen kokemusten ja palautteiden perusteella. Määräysten valmistelussa on otettu huomioon sekä voimassa olevaan jätelakiin jo aiemmin tehdyt muutokset sekä parhaillaan käynnissä olevan jätelainsäädännön uudistuksen keskeiset linjaukset.

Jätehuoltomääräykset on perusteltava hallintolain 45 §:n mukaisesti. Jätehuoltomääräysten yhteyteen on siten laadittu perustelut tarkentamaan jätehuoltomääräysten määräysosaa (osa 2).

PYKÄLÄKOHTAISET PERUSTELUT

1 LUKU SOVELTAMISALA JA YLEISET VELVOITTEET

1 § Soveltamisala

Kunnalliset jätehuoltomääräykset annetaan jätelain (646/2011) 91 §:n nojalla ja niissä annetaan lain täytäntöön panemiseksi paikallisista oloista johtuvia tarkentavia määräyksiä.

Varsinaisissa jätehuoltomääräyksissä annetut määräykset ovat sitovia määräyksiä, joita on noudatettava määräysten soveltamisalalla, tai haettava tietystä määräyksestä poikkeamista kunnan jätehuoltoviranomaiselta. Yleisessä osassa on kuvattu lainsäädännöstä tulevia velvoitteita ja jätehuollon käytännön järjestelyjä Tohmajärven kunnan alueella.

Jätehuoltomääräyksillä ohjataan erityisesti kunnan järjestämisvastuulle kuuluvan jätehuollon järjestelyjä. Osittain määräykset koskevat myös muuta jätehuoltoa (ns. elinkeinotoiminnan jätehuolto), ja nämä määräysten pykälät on lueteltu soveltamisalassa. Määräykset koskevat myös elinkeinotoimintaa siltä osin kuin on tarpeen jätteen hallitsemattoman käsittelyn, jätteestä ja jätehuollosta aiheutuvan vaaran ja haitan sekä roskaantumisen ehkäisemiseksi. Nämä kaikkia velvoittavat määräykset liittyvät jätteiden keräykseen, vastaanottoon ja kuljetuksen käytännön järjestelyihin sekä niiden teknisiin vaatimuksiin.

Näitä jätehuoltomääräyksiä ei sovelleta terveydenhuollon erityisjätteiden jätehuollon järjestämiseen, koska siitä säädetään tai määrätään muualla ja nämä jätteet ovat ominaisuuksiensa vuoksi käsiteltävä erityisten säännösten ja ohjeiden mukaisesti.

2 § Määritelmiä

Määritelmissä on pyritty selventämään niitä termejä, joita määräyksissä käytetään ja joiden ymmärtäminen on tärkeää määräyksiä sovellettaessa.

3 § Jätehuollon tavoitteet

Todetaan jätelain keskeiset tavoitteet lakiin kirjatun etusijajärjestyksen kautta. Jätelaissa (8 §) kaikkia toimijoita veloitetaan ensisijaisesti vähentämään jätteen määrää ja haitallisuutta ja ohjataan etusijajärjestyksen mukaiseen toimintaan. Jos jätteen syntyä ei pystytä välttämään, etusijajärjestyksen mukaan jäte tulee ensisijaisesti valmistella uudelleen käyttöön tai kierrätykseen. Ellei tämä ole mahdollista, jäte voidaan hyödyntää energiana. Viimeisenä vaihtoehtona on jätteen loppukäsittely, esimerkiksi jätteen sijoittaminen kaatopaikalle.

2 LUKU KUNNAN JÄTEHUOLTOJÄRJESTELMÄÄN LIITTYMINEN

4 § Liittyminen järjestettyyn jätteenkuljetukseen ja jätehuollon järjestämisvaihtoehdot

Määräyksellä täsmennetään jätelain 41 §:n mukaista kiinteistön haltijan velvollisuutta luovuttaa kunnan järjestämisvastuulle kuuluva jäte alueella järjestettyyn kiinteistöittäiseen (= kiinteistökohtaiseen) jätteenkuljetukseen tai kunnan järjestämään alueelliseen keräykseen. Käytännössä kaikkien vakinaiseen ja vapaa-ajan asumiseen tarkoitettujen ja käyttökelpoisten kiinteistöjen tulee kuulua kunnan jätehuoltojärjestelmään niiden käytön määrästä riippumatta. Myös muiden jätelain 32 §:n mukaan kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvien kiinteistöjen on kuuluttava kunnan jätehuoltojärjestelmään ja noudatettava jätehuoltomääräyksiä. Kiinteistöllä syntyvälle jätteelle on oltava jätehuoltomääräysten mukaiset jäteastiat ja näille määräysten mukaiset tyhjennykset. Poikkeuksena velvollisuudesta luovuttaa jäte kiinteistökohtaiseen kuljetukseen on jäte, joka poikkeuksellisen kokonsa, suuren määränsä tai muun ominaisuutensa vuoksi ei sovellu kuljetettavaksi tavanomaisessa kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa.

Jätehuoltoon liittymisvelvoite on kiinteistön haltijalla, jona pidetään kiinteistön omistajaa, vakinaista asukasta tai muuta vuokraoikeuden haltijaa. Liittyminen ei ole vapaaehtoista.

5 § Kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen soveltumattomat jätteet

Kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen soveltumattomat jätteet voidaan kuljettaa kunnan järjestämään keräyspaikkaan jätteen haltijan toimesta.

Suurikokoiset tai rakennus- ja purkujätteet tulee omatoimisesti kuljettaa kunnan järjestämään keräyspaikkaan (JL 41 §).

6 § Yhteiset keräysvälineet

Yhteisen jäteastian käyttö on mahdollistettu lähekkäin sijaitsevilla kiinteistöillä jätelain 40 §:n mukaisesti. Jätelain 41 § velvoittaa luovuttamaan jätteen ”alueella järjestettyyn kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen”. Säännöksen on katsottu tarkoittavan kiinteistön sijaintialuetta. Tärkeintä on, että yhteisastian käyttö on seurattavissa, eikä liian suuria ja hallitsemattomia kimppa-astioita muodostu.

7 § Jätteen vastaanottopaikat

Yleisillä jätteen vastaanottopaikoilla jätteet tulee sijoittaa niille osoitettuihin paikkoihin ja jos jätteen vastaanottopaikalla on määrätty aukioloaika, ei jätteitä saa tuoda sinne muina aikoina. Näin edesautetaan sitä, että pisteet pysyvät siisteinä ja että jätejakeita voidaan käsitellä ja toimittaa jatkokäsittelyyn asianmukaisesti. Jätteen vastaanottopaikkojen käyttöä koskevat määräykset ja ohjeet sekä niiden noudattaminen on tarpeen roskaantumisen ehkäisemiseksi sekä jätteen lajittelun ja hyötykäytön onnistumiseksi (JL13 §).

Kunnan on pidettävä yllä ajantasaista listaa järjestämistään vastaanottopaikoista. Lista kunnan osoittamista vastaanottopaikoista on saatavana kunnan internet-sivuilta.

3 LUKU JÄTTEIDEN KERÄÄMINEN KIINTEISTÖLLÄ

8 § Kiinteistöllä erikseen lajiteltavat jätelajit

Kunnan velvollisuutena on edistää kierrättämistä siten, että etusijajärjestys toteutuu ja jäteasetuksen kierrätystavoite täyttyy. Määräyksessä velvoitetaan jätelain mukaisesti pitämään jätteet erillään toisistaan. Jätteen haltijan velvollisuus on toimittaa hyötyjätteet kierrätystä varten erilliskeräykseen, ja vaaralliset sekä erityisjätteet niille tarkoitettuun keräykseen.

Kiinteistöllä lajitellut kierrätyskelpoiset kuluttajapakkausjätteet kuuluvat jätelain nojalla pakkausten tuottajien ja tuottajayhteisöjen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin. Muut lajitellut kierrätyskelpoiset asumisesta tai kunnan palvelu- ja hallintotoiminnoista syntyneet jätteet kuuluvat kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin.

Kunnan jätehuoltovastuu laajeni jäteasetuksen 21 §:n mukaisesti tekstiilijätteen vastaanoton järjestämiseen 1.1.2023 alkaen.

Paperijätteen jätehuolto on kokonaan tuottajien järjestämää. Jos kiinteistöllä on käytössään paperintuottajien järjestämä paperinkeräysastia, on paperijäte laitettava siihen. Muutoin kiinteistöjen käytössä on tuottajien järjestämä paperijätteen aluekeräys.

Kiinteistöllä syntyy silloin tällöin myös muita erikseen lajiteltavia jätelajeja, kuten puutarha- ja puistojetettä, sähkö- ja elektroniikkaromua, paristoja ja akkuja, vaarallisia jätteitä ja erityisjätteitä. Vaarallisista jätteistä ja erityisjätteistä määrätään jätehuoltomääräyksissä luvussa 10 tarkemmin.

Omatoimiremonttien yhteydessä syntyy myös rakennus- ja purkujätteitä. Rakennus- ja purkujätteelle annetaan jäteasetuksessa (26 §) määrän ja haitallisuuden vähentämiseen ja käsittelyyn liittyviä määräyksiä sekä erilliskeräysvelvoitteita (27 §), jotka koskevat niin elinkeinotoimintaa kuin kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvia kiinteistöjä.

9 § Sekajäte (poltettava jäte)

Sekajätteen astia tulee jatkossakin olla käytössä kaikilla kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen kuuluvilla kiinteistöillä. Vaikka lajittelua tehostetaan, syntyy asumisessa ja muussa toiminnassa sekajätettä, esimerkiksi muovituotteista ja tuotteista, joissa on yhdistetty eri materiaaleja.

Sekajäte ohjautuu pääasiassa energiahyödyntämiseen, joten sen joukkoon ei saa laittaa palamatonta materiaalia. Tästä kiellosta poiketen pienet määrät vaaratonta palamatonta materiaalia olevaa jätettä saa laittaa astiaan, jos sille ei ole vastaanottopaikkaa kiinteistöllä tai ekopisteissä. Suuret erät palamatonta tai poltettaessa haitallista jätettä on jätteen haltijan toimitettava kunnan osoittamaan paikkaan.

10 § Kierrätettävien jätteiden kiinteistökohtaiset erilliskeräysvelvoitteet

Aiempia hyötyjätteiden lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteita on tarkennettu muuttuneen lainsäädännön mukaiseksi sekä kierrätyksen tehostamiseksi.

Erilliskeräysvelvoitteiden lähtökohtana on jäteasetuksen (978/2021) mukainen kiinteistöittäinen kierrätyskelpoisten jätteiden erilliskeräys. Asetuksen mukaan taajama-alueilla, vähintään viiden huoneiston asuinkiinteistöillä, on asumisessa syntyvät bio- ja pakkausjätteet sekä pienmetalli lajiteltava ja erilliskerättävä omiin kiinteistökohtaisiin jäteastioihin. Pakkausjätteet lajitellaan tuottajien lajitteluohjeiden mukaisesti. Pakkausjätteiden ja pienmetallijätteiden keräys siirtyi kunnan vastuulle 1.7.2023 alkaen. Jäteasetuksessa taajamalla tarkoitetaan rakennusryhmää, jossa on vähintään 200 asukasta ja jossa rakennusten välinen etäisyys on yleensä enintään 200 metriä. Tohmajärvellä taajaman määritelmän täyttää vain Kemie.

Valtioneuvoston asetus pakkauksista ja pakkausjätteistä (1029/2021) edellyttää, että Rinki-ekopisteet palvelevat mahdollisimman hyvin kiinteistöjä, jotka jäävät jäteasetuksen tai jätehuoltomääräysten nojalla tapahtuvan kiinteistöittäisen erilliskeräyksen ulkopuolelle. Kierrätyskelpoisten jätteiden keräyksessä tavoiteltavaa olisi, että kaikki samaa materiaalia oleva jäte voitaisiin kerätä samaan jäteastiaan. Tuottajan velvollisuutena ei ole huolehtia muusta kuin pakkausjätteestä eikä tuottajalla siten ole velvollisuutta vastaanottaa muuta kuin pakkausjätettä. Näin ollen pakkausjätteiden lajittelussa on noudatettava tuottajayhteisöjen ohjeita. Pakkausjätteiden tuottajayhteisöjen laatimat lajitteluohjeet ovat luettavissa Suomen Pakkauskeräys Rinki Oy:n internetsivuilla osoitteessa www.rinkiin.fi. Muiden kierrätyskelpoisten jätteiden lajittelussa on noudatettava erilliskeräyksen järjestäjän ohjeita.

4 LUKU OMATOIMINEN KÄSITTELY JA HYÖDYNTÄMINEN

11 § Kompostointi

Määräyksellä mahdollistetaan biojätteen sekä kuivakäymäläjätteen ja määraysten 29 §:n perusteella pesuvesistä kertyvän jätevesilietteen eli ns. harmaan jäteveden pienen määrän omatoiminen pienimuotoinen käsittely kompostoimalla. Pienpuhdistamoon kertyvän käymäläjätevesiä sisältävän lietteen pienimuotoinen kompostointi on sallittua rajatuissa määräysten 29 §:ssä tilanteissa. Mahdollistetaan lähikiinteistöjen yhteinen kompostointi. Määrätään, miten erityyppisten kompostoituvien jätteiden kompostointi on järjestettävä, jotta siitä ei aiheutuisi haittaa tai vaaraa terveydelle tai ympäristölle.

Uutena asiana jätehuoltomääräyksissä on kielto laittaa vieraslajeiksi luokiteltuja kasveja tai niiden osia kompostoriin. Kiellolla on tarkoitus ehkäistä vieraslajien leviämistä kompostimullan kautta. Vieraslajien torjunnasta on säädetty laissa vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta (1709/2015), jossa on määrätty mm. vieraslajien ympäristöön päästämisen kiellosta ja kiinteistönhaltijoiden ja muiden toimijoiden huolehtimisvelvollisuuksista. Lista vieraslajeista on löydettävistä kansallisesta vieraslajiluettelosta (www.vieraslajit.fi). Vieraslajien oikeasta jätteenkäsittelystä saa tietoa kunnasta.

Jäteasetuksessa määrätään jätteen pienimuotoisesta käsittelystä jätelain 41 a §:ää tarkentaen. Asetuksen § 12 koskee käytännössä bio- ja puutarhajätteen, kuivakäymäläjätteen tai pienen saostussäiliöliettemäärän kompostointia tai lietteen kalkkistabilointia. Asetuksessa määritellään ominaisuudet, jotka käsittelylaitteiston on täytettävä ja vaatimukset, jotka käsittelyssä on huomioitava.

Kompostin kiinteistölle sijoittamisen osalta kiinteistön haltijan on hyvä tarkistaa mahdollisesti kunnan rakennusjärjestyksessä ja ympäristönsuojelumääräyksissä annetut rajoitteet ja ohjeet. Yhteinen kompostointi on mahdollista toisiaan lähekkäin sijaitseville asunnoille. Jätelain 41 a §:n mukaan jätteen haltija voi luovuttaa asumisessa syntyvän biojätteen käsiteltäväksi naapurikiinteistöllä tai muulla lähellä sijaitsevalla kiinteistöllä, jos yhteinen käsittely on pienimuotoista ja käsittely on hyväksytty kunnan jätehuoltomääräyksissä.

Omatoiminen biojätteen kompostointi on onnistuessaan tehokasta kierrätystä ja sen osuus on tarkoitus saada näkymään myös valtakunnallisessa kierrätysasteessa ilmoitusmenettelyllä. Jäteasetuksen 43 §:n mukaan jätteen haltijan on annettava biojätteen omatoimisesta käsittelystä tiedot kunnan jätehuoltoviranomaiselle, joka merkitsee ne ylläpitämäänsä rekisteriin jätteen kuljetuksista ja biojätteen käsittelystä kiinteistöllä. Ilmoitus on asetuksen mukaan annettava vähintään kahden kuukauden kuluessa toiminnan aloittamisesta ja samoin toiminnan lopettamisesta on ilmoitettava vähintään kahden kuukauden kuluessa. Tietoja on päivitettävä jätehuoltoviranomaiselle vähintään viiden vuoden välein. Jätteen haltijan velvollisuutta antaa tiedot

biojätteen kiinteistöllä tapahtuvasta pienimuotoisesta käsittelystä kunnan jätehuoltoviranomaiselle on sovellettu 1 päivästä tammikuuta 2023 alkaen. Kompostointi-ilmoituksen tekemistä varten on käytössä sähköinen sekä paperilomake, joilla ilmoitus pääsääntöisesti tehdään.

12 § Jätteen polttaminen ja hautaaminen

Kielletään jätteen hävittäminen polttamalla ja asetetaan selkeät rajoitteet sille, mitä jätteitä voi pienimuotoisesti polttaa ja millaisissa olosuhteissa. Polttamisesta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle.

Etusijajärjestyksen mukaisesti palavat kierrätyskelpoiset jättemateriaalit, kuten kartonki, pahvi ja paperi, tulee ensisijaisesti toimittaa materiaalina hyödynnettäväksi. Tämän vuoksi niiden käyttö sallitaan vain sytykkeenä. Myös vähäistä suuremmat määrät risuja, oksia ja käsittelemätöntä puutavaraa tulisi avopoltton sijaan toimittaa energiahyötykäyttöön siten, että se päättyy polttolaitoksessa poltettavaksi. Tulipesässä (esimerkiksi keskuslämmityskattila, uuni, takka tai saunan kiuas) puujätettä poltettaessa tulee varmistua, ettei mukana ole käsiteltyä puuta.

Poltettaessa avotulella risuja, oksia, hakkuutähteitä, olkia tai käsittelemätöntä puujätettä (sallittu vain haja-asutusalueella) tulee huomioida Ilmatieteenlaitoksen varoitukset. Avopoltto ei ole sallittu esimerkiksi metsäpalovaroituksen aikana. Pelastuslaitokselle on tehtävä etukäteen ilmoitus, mikäli määräyksessä sallitusta puuperäisen jätteen polttamisesta voi mahdollisesti aiheutua runsasta savunmuodostusta. Lisätietoa risujen polttamisesta ja pelastusviranomaiselle tehtävästä ilmoituksesta saa Pohjois-Karjalan pelastuslaitoksen internetsivuilta (www.pkpelastuslaitos.fi). Pelastusviranomainen ja ympäristönsuojeluviranomainen voivat puuttua jätteen polttamiseen.

Jätteen hautaaminen maahan on kielletty perustuen jätelain 13 §:ään (jätteestä ja jätehuollosta aiheutuvan vaaran ja haitan ehkäiseminen). Samoin vesistöön upottaminen, myös jäälle vieminen, on jätelain ja ympäristönsuojelulain perusteella kielletty. Ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan antaa määräyksiä sallitusta aineiden sijoittamisesta maaperään, esimerkiksi jätteen hyödyntämisestä omassa maanrakentamisessa.

Vaikka lemmikkieläinten hautaaminen ei ole varsinaisia jätehuoltomääräyksiin liittyviä määräyksiä, koska niiden tavoitteena on ympäristön pilaantumisen ja terveyden vaarantumisen estäminen, on määräyksiin jätetty aiempien määräysten sisältö ja viitattu Ruokaviraston ohjeistukseen asiassa, jonka mukaan kuolleet lemmikkieläimet hävitetään ensisijaisesti hautaamalla tai tuhkaamalla. Lisätietoa kuolleiden tuotanto- ja luonnonvaraisten eläinten hautaamisesta tai muusta hävittämisestä saa Ruokavirastosta (www.ruokavirasto.fi) ja kunnan ympäristönsuojelumääräyksistä.

13 § Muut omatoimisen jätteenkäsittelyn määräykset

Määräyksessä annettavilla kielloilla ehkäistään jätteestä aiheutuvaa vaaraa ja haittaa (JäteL 13 §).

Kielto laittaa ulosteperäistä jätettä jäteastiaan, viedä aluekeräyspisteeseen tai haudata kompostoimatta maahan koskee ihmisperäisen ulostejätteen (kuivakäymäläjäte, jätevesijärjestelmään kertyvä liete) lisäksi myös esimerkiksi koiratarhojen ulostejätettä. Kielto ei koske vaippajätettä tai lemmikkieläinten kuivikejätettä (esim. kissanhiekka, jysijöiden kuivikkeet, erikseen kerätyt koirankakat).

5 LUKU JÄTEASTIAT JA NIIDEN TYHJENTÄMINEN

14 § Jäteastiatyypit

Jäteasetuksen 10 §:ssä asetetaan yksityiskohtaisia huolehtimisvelvoitteita jätteen keräykselle kiinteistöllä, ja näillä velvoitteilla mm. pyritään varmistamaan jätteen keräyksen ja kuormauksen työturvallisuus ja sujuvuus sekä ehkäisemään roskaantumista ja hygieniahaittoja.

Tarkennuksena aiempaan määräykseen painotetaan sopivaa astian mitoitusta kunkin jätelajin osalta ja syntyvään jätemäärään ja sallittuihin tyhjennysväleihin nähden. Tarpeeseen nähden liian suuria jäteastioita käyttämällä ei voi perustella määräyksissä sallittua pidempää tyhjennysväliä, mutta toisaalta jätteiden on aina mahdollista astiaan siten, että kansi voidaan sulkea. Biojätteen keräyksessä sallitaan 140–240 litran pienastioiden lisäksi maksimissaan 1,3 m³:n syväkeräyssäiliön käyttö.

15 § Jäteastian merkitseminen

Astian merkitsemisellä sujuvoitetaan jätteenkuljetuksen järjestämistä sekä kuljettajan että astian haltijan näkökulmasta. Jäteasetuksen 10 § velvoittaa merkitsemään jäteastian kanteen tai etuseinään erottuvan merkinnän astiaan kerättävästä jätelajista sekä keräyksestä vastaavan yrityksen tai yhteisön yhteistiedot. Lisäksi jäteastiaan tai sen välittömään läheisyyteen on asetettava selvästi nähtäville kerättävää jätelajia koskevat lajitteluohjeet. Lajitteluohjeet laatii jätteenkuljetusyritys tai tuottaja riippuen ko. jätelajin vastuutahosta. Jäteastioiden sujuvaa tyhjentämistä varten astia on merkittävä myös jäteastiaa käyttävän kiinteistön osoitteella, jos astia ei sijaitse jätteen syntykiinteistöllä tai jos astia samassa paikassa on muiden kiinteistöjen jäteastioiden kanssa.

16 § Jäteastian käyttö ja täyttäminen

Määrätään mm. erikokoisten käsin siirrettävien astioiden maksimimassoista, satunnaisen ylimääräisen jätteen sijoittamisesta ja merkitsemisestä, astiaan laitettavien jätteiden oikeanlaisesta pakkaamisesta ja kielletään kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa haittaa aiheuttavien jätteiden laittaminen jäteastiaan. Määräys vastaa pitkälti aiempia määräyksiä, työturvallisuusnäkökohdin painotettuna.

Jätettä ei lähtökohtaisesti saa jättää keräyspaikkaan jäteastian ulkopuolelle. Jos jätettä sallitaan poikkeustilanteissa sijoittaa jäteastian ulkopuolelle, sijoittaminen on rajattava sellaiseksi, että siitä ei aiheudu haittaa tai vaaraa vastaanottopaikalla tai jätteenkuljetukselle. Jätteen sijoittaminen jäteastian ulkopuolelle ei saa myöskään aiheuttaa työturvallisuusriskiä.

17 § Jätteet, joita ei saa laittaa jäteastiaan

Määräyksellä ohjataan sitä, että jäteastioihin laitetaan vain niihin kuuluvia jätteitä ja astiat täytetään oikein. Samalla pyritään vähentämään niitä jätteenkeräykseen liittyviä riskitekijöitä, jotka aiheutuvat keräysvälineiden väärästä täyttämisestä. Keräysvälineeseen ei tule laittaa sinne kuulumattomia jätteitä, jotta voidaan varmistaa asianmukaisen ja turvallisen jätehuollon toteutuminen

18 § Tyhjennysvälit

Ympäristö- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi sekä viihtyisyyden edistämiseksi on määrätty jätteiden keräysvälineiden tyhjennysväleistä (JL13 §). Jäteastiat tulee tyhjentää riittävän usein, jotta hygieenisiä haittoja tai hajuhaittoja ei pääse syntymään. Jäteasetuksen 10 § velvoittaa tyhjentämään jäteastiat niin usein, että jäteastia voidaan aina sulkea, jäte mahtuu astiaan eikä jätteestä aiheudu ympäristön likaantumista tai roskaantumista taikka hajua tai muuta hygieenistä haittaa. Säännölliset tyhjennysvälit myös tukevat kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen logistiikkaa.

Maksimityhjennysvälit on määräyksessä asetettu poltettavan jätteen lisäksi kaikille niille jätelajeille, joita lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteiden mukaan on mahdollista kerätä. Tyhjennykset tulee sopia säännölliselle rytmille. Poltettavan jätteen pisin tyhjennysväli on 4 viikkoa. Jos biojäte kompostoidaan jätehuoltomääräysten mukaisesti tai sen osalta on liitytty erilliskeräykseen, poltettavan jätteen jäteastian tyhjennysväli voidaan pidentää 8 viikkoon.

Biojätteen tyhjennysväli voi kesäaikana olla maksimissaan 1 viikko ja talvella kaksi viikkoa. Biojäteastian tyhjennysvälin on oltava riittävä, jotta siitä ei aiheudu hygieenistä haittaa tai hajua. Kartonkipakkauksilla tyhjennysväli voi olla sekä kesä- että talviaikaan 12 viikkoa. Muovipakkauksilla tyhjennysväli voi olla pisimmillään 8 viikkoa. Muovipakkaukset sisältävät tyypillisesti ruokajätteen jäämiä ja niiden kertymä on suhteellisen suurta, joten tyhjennysvälien on oltava muita kierrätettäviä

jätteitä tiheimmät. Lasilla ja metallilla tyhjennysväli voi olla 16 viikkoa. Pitkä tyhjennysväli on mahdollinen, koska näiden jätejakeiden kertymä on tyypillisesti pieni ja materiaali on kohtalaisen helppo puhdistaa ennen jäteastian laittamista niin, ettei haittoja niin helposti aiheudu.

Määräyksillä varmistetaan se, ettei jätteitä käsitellä kiinteistöllä määräysten vastaisesti esimerkiksi polttamalla tai viedä luvattomiin paikkoihin (aluekeräyspisteiden väärinkäytöt) sen vuoksi, etteivät ne mahdu kiinteistön jäteastiaan pitkän tyhjennysvälin vuoksi. Jäteastiat on aina mitoitettava oikein syntyvään jätemäärään nähden. Jäteastian kansi on aina pystytettävä sulkemaan. Jos jätettä syntyy vain vähän, on perusteltua valita 140 litran tai korkeintaan 240 litran jäteastia. Syntyvään jätemäärään nähden ylisuuren jäteastian käyttö ei oikeuta tyhjennysvälin pidennykseen. Toisaalta ei tule käyttää liian pieniä jäteastioita.

Poikkeustapauksissa ja erityisin perustein jätehuoltoviranomainen voi muuttaa päätöksellään asiakkaan hakemuksesta poiketen kiinteistön jäteastian tyhjennysväliä, jos kiinteistön jätehuollon katsotaan olevan jäteasetuksen § 10 vastaista tai kiinteistön jäteastian tyhjennysväli on ylimitoitettu tuotettuun jätemäärään nähden.

19 § Kunnossapito ja pesu

Jäteasetuksen 10 § velvoittaa pitämään jäteastian kunnossa ja puhdistamaan sen riittävän usein siten, että keräyksestä ei aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Jäteasetus velvoittaa pesemään poltettavan jätteen jäteastian vähintään kerran vuodessa ja biojäteastian vähintään kaksi kertaa vuodessa, joten jätehuoltomääräyksissä ei voida määrätä tätä harvemmasta pesuvälistä. Muut jäteastiat tulee pestä aina tarvittaessa. Määräyksessä kiinteistön haltija veloitetaan huolehtimaan jäteastioiden asianmukaisesta kunnosta.

6 LUKU JÄTTEEN KERÄYSPAIKAT

20 § Jäteastian sijoittamista koskevat määräykset

Jäteasetuksen 10 §:n mukaan keräyspaikkaan on oltava esteetön pääsy ja jäte on voitava kuormata turvallisesti. Tätä tarkentavat määräykset koskevat mm. keräyspaikan sijaintia, ajoväylää ja kääntöpaikkaa. Ne perustuvat turvallisuus- ja työturvallisuusnäkökohtiin ja sujuvan jätteenkuljetuksen varmistamiseen.

Taajamassa keräyspaikka etenkin omakoti-, paritalo- ja vapaa-ajan käytössä olevalla kiinteistöllä tulee sijoittaa lähelle pihatien ja kadun liittymää. Jäteastiaa tai -katosta ei kuitenkaan saa sijoittaa esim. kunnan maalle kadun ja tontin väliin, ellei siihen ole kunnan suostumusta, tai muun maanomistajan maalle ilman hänen suostumustaan. Määräyksellä ohjataan sijoituspaikan

valinnassa siten, että etenkin suurella kiinteistöllä se sijoitetaan lähelle katua, jolla jäteauto liikennöi. Pääsääntöisesti jäteauto ei taajamassa aja tai peruuta piha-alueille niiden rikkoonumisvaaran sekä jätteenkuljetuksen sujuvan ja tehokkaan toteuttamisen vuoksi.

Varsinkin jätekatoksen tai -suojan, syväkeräyssäiliöiden taikka astiaryhmien sijoittamisessa tulee ottaa huomioon määräyksen lisäksi myös kunnan rakennusjärjestys ja pelastusviranomaisen ohjeet. Määräyksessä annetut astioiden ja jätekatoksen etäisyysmitat perustuvat Suomen pelastusalan keskusjärjestön suosituksiin.

21 § Keräyspaikan tai jäteastian lukitseminen

Jäteastian lukitsemiseen liittyvä määräyksellä pyritään helpottamaan tyhjennysten suorittamista ja lukuisiin avaimiin liittyviä käytännön ja hallinnan ongelmia. Tavoitteena on, että jätteen kuljettajan ei tarvitse kuljettaa mukanaan useita eri avaimia. Sarja-avaimiin perustuvilla ratkaisuilla nopeutetaan jätteen keräystä.

Tämä määräys ei koske saostus- ja umpisäiliölaitteen tyhjennyksiä, joista määrätään luvussa 8.

22 § Keräyspaikan ja jätteenkuljetuksen väylien kunnossapito kiinteistöllä

Jäteasetuksen 10 §:ää tarkentava määräys, jossa määrätään, että kiinteistölle johtavan ja sillä olevan tien, jota käytetään jäteautolla liikennöintiin, on sovellettava leveytensä, kantavuutensa ja kunnossapitonsa puolesta tähän tarkoitukseen, ja että keräyspaikan välittömässä läheisyydessä on oltava samat edellytykset täyttävä kääntöpaikka jäteautolle. Mikäli nämä edellytykset eivät täyty, jätettä ei voida noutaa kiinteistöltä.

Varsinaista lakisääteistä määräystä aurausviittojen asentamiselle ei ole, mutta tienpitäjiä muistutetaan, että teiden merkitsemisellä (aurausviitoituksella) on mahdollista parantaa myös raskaiden ajoneuvojen-, kuten jäteautonkuljettajien työturvallisuutta ja estää vahinkojen syntyminen.

7 LUKU JÄTTEENKULJETUS

23 § Kuormaaminen

Jätteiden kuormaamisajasta määrätään kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä. Kuormaaminen on olennainen osa jätehuollon järjestämistä, jota muutoinkin ohjataan kunnan jätehuoltomääräyksillä, joten myös sallitut kuormaajat on perusteltua sisällyttää jätehuoltomääräyksiin.

Jäteasetuksen 10 §:n mukaan kuormaaminen tulee ajoittaa siten, että läheisyydessä asuville ja oleskeleville ei aiheudu melu- tai muuta häiriötä. Normaalisti asuinkiinteistöjen jätteiden kuljetus hoidetaan arkisin.

Kuormaamisajoilla on tarpeen mahdollistaa myös sunnuntaisin ja arkipyhinä tehtävät tyhjennykset, joita tarvitaan juhlapyhistä sekä sääolosuhteista tai kalustorikoista johtuvissa poikkeustilanteissa.

Tietoja meluntorjuntalainsäädännöstä Ympäristöministeriön sivuilta, <https://ym.fi/meluntorjuntalainsaadanto>.

24 § Kuljettaminen

Jätteiden kuormaamisesta tai kuljettamisesta ei saa aiheutua roskaantumista tai haittaa ympäristölle tai terveydelle, joten kuormaamisen ja kuljetuksen osalta jätteenkuljettaja veloitetaan vastaamaan siitä, ettei jätettä leviä ympäristöön. Jäteasetuksen 11 § velvoittaa kuljettamaan jätteet tiiviissä pakkauksessa, umpinaisessa kuljetusvälineessä tai muuten peitettynä.

Jätelain 15 §:n mukaan erilliskerätyt tai erilaatuiset jätteet voidaan kuljettaa samassa säiliössä vain silloin, kun se ei aiheuta haittaa niiden kierrättämiselle tai hyödyntämiselle ja tuottajavastuunalaisten jätteiden osalta asiasta on sovittu tuottajien kanssa. Tällainen tilanne voi olla esimerkiksi keräyslasia ja keräysmetallia kuljetettaessa. Saman kuljetuskaluston käyttö vuoroperään eri jätejakeiden kuljetuksissa ei myöskään saa heikentää kerätyn jätejakeen kierrätys- ja hyödyntämiskelpoisuutta. Erilliskerätty jätemateriaali ei siis saa esimerkiksi likaantua kuljetuskalustosta niin, että kierrätettävyyks heikentyy.

Jätelain 121 § määrää siirtoasiakirjan laatimisvelvoitteesta tietyille jätelajeille. Jätteen haltijan on ennen jätteen siirron aloitusta laadittava siirtoasiakirja vaarallisesta jätteestä, POP-jätteestä, saostus- ja umpisäiliölietteestä, hiekan- ja rasvanerotuskaivojen lietteestä, pilaantuneesta maa-aineksesta ja muusta rakennus- ja purkujätteestä kuin pilaantumattomasta maa-aineksesta, joka siirretään ja luovutetaan asianmukaiselle vastaanottajalle.

25 § Kuljetustietojen toimittaminen jätteenkuljetusrekisteriin

Jätelain 39 §:ssä säädetään jätteenkuljettajan velvollisuudesta ilmoittaa vuosittain tiedot tehdyistä jätteenkuljetuksista sähköisesti muokattavissa olevassa muodossa. Velvollisuutta täsmennetään jäteasetuksen 42 §:ssä, jossa kuljettajia määrätään toimittamaan jätehuoltoviranomaiselle neljännesvuosittain seuraavat tiedot kustakin kiinteistöstä, jolta on noutanut jätettä:

- 1) kiinteistön haltijan nimi ja yhteystiedot sekä kiinteistön osoite ja kiinteistö- tai rakennustunnus;
- 2) kuljetukseen kuuluvien jäteastioiden koko ja määrä jätelajeittain;

3) jäteastioiden tyhjennyspäivämäärät taikka tyhjennyskertojen lukumäärä ja tyhjennysväli jätelajeittain;

4) 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen sijasta tieto lietesäiliön tyypistä ja säiliön tyhjennyspäivämäärät, jos kysymyksessä on saostus- ja umpisäiliölietteen kuljetus.

Lisäksi jätelain 39 §:ssä määrättyssä vuotuisessa jätteenkuljetuksia koskevassa tiivistelmässä kuljettajan on toimitettava jätehuoltoviranomaiselle vähintään seuraavat tiedot:

- 1) kunnan alueella sijaitsevilta kiinteistöiltä kerätyn jätteen määrä jätelajeittain;
- 2) jätteen vastaanottajien nimet ja yhteystiedot sekä niille toimitetun jätteen määrä jätelajeittain.

Asetuksessa määritetyt tiedot määrätään toimittamaan säännöllisesti lainsäädännön mukaisesti sähköisessä muodossa.

Vuoden 2023 alusta lähtien jätelainsäädäntö mahdollistaa sen, että saostus- ja umpisäiliölietteen kuljettaja voi korvata jätelain 39 §:n 2 momentissa säädetyn kuljetustietojen jätehuoltoviranomaiselle ilmoittamisen SIIRTO-rekisteriin toimitetuilla tiedoilla, sillä jätehuoltoviranomainen voi jatkossa tarkastella saostus- ja umpisäiliölietteiden kuljetustietoja Suomen ympäristökeskuksen ylläpitämän SIIRTO-rekisterin kautta. Edellytyksenä on, että SIIRTO-rekisteriin on toimitettu kaikki jäteasetuksessa (978/2021 luku 5) vaaditut tiedot lietteiden kuljetuksesta ja käsittelystä. Kunnan jätehuoltoviranomainen voi vaatia erillistä raportointia, jos SIIRTO-rekisterin tiedot ovat puutteelliset.

26 § Jätteiden toimituspaikat jätteenkuljettajille

Jätteen vastaanotto- ja käsittelypaikkoja koskeva määräys, kuten muutkin luvun 7 määräykset, on tarkoitettu jätteenkuljettajille. Kotitalouksia koskevat määräykset jätteiden toimittamisesta (esimerkiksi aluekeräyspisteille) on annettu luvussa 2.

Kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvat ja kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen luovutetut jätteet on kuljetettava kunnan osoittamaan paikkaan. Jätteitä ei saa kuljettaa muihin vastaanottopaikkoihin. Tuottajavastuunalaiset pakkausjätteet veloitetaan jätelain mukaisesti kuljettamaan kunnan osoittamaan ja tuottajien järjestämään vastaanottopaikkaan.

Jätteenkuljettajan tulee huolehtia siitä, ettei jätettä pääse leviämään ympäristöön ja aiheuttamaan näin roskaantumista jätteitä kuljetettaessa (jäteasetus 11 §).

Jätteen luovuttajan, jätteenkuljettajan ja jätteen vastaanottajan on oltava määräyksen mukaan selvillä mahdollisesta siirtoasiakirjan laatimisvelvoitteesta, joka koskee asumisessa syntyvien lietteiden, rakennus- ja purkujätteen sekä vaarallisten jätteiden kuljettamista. Jätelain 121 §:n mukaisen siirtoasiakirjan tarkoituksena on turvata jätteiden toimitus asianmukaiseen käsittelyyn,

minkä lisäksi siirtoasiakirja luo edellytyksiä jätteen kuljetusten seurantaan ja valvontaan. Mikäli jäte noudetaan kotitaloudesta, jätteen kuljettajan on jätteen haltijan sijasta laadittava siirtoasiakirja. Valtioneuvoston asetuksessa jätteistä (179/2012) on tarkennettu mitä tietoja siirtoasiakirjassa vaaditaan.

8 LUKU JÄTEVESILIETTEET JA EROTUSKAIVOJÄTTEET

27 § Lietesäiliöiden ja erotuskaivojen tarkastaminen ja tyhjentäminen

Koska saostussäiliöiden vähimmäistyhjennysväleistä ei ole määrätty voimassa olevassa lainsäädännössä, on niiden tyhjennysvälien määrittely jätehuoltomääräyksissä olennaista jätevesijärjestelmien toimivuuden turvaamiseksi. Jätevesijärjestelmän hoito-, tarkastus- ja kirjanpitovelvollisuuksista määrätään tarkemmin valtioneuvoston asetuksessa talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla ns. haja-asutuksen jätevesiasetuksessa (157/2017).

Jotta kiinteistökohtaiset jätevesijärjestelmät voisivat säilyttää puhdistustehonsa, on niitä huollettava ja saostussäiliöihin kertyvä liete on poistettava säännöllisesti ja laitteiden valmistajien suosittelemalla tavalla. Mikäli saostussäiliöön tai pienpuhdistamon lietetilaan tai vastaavaan johdetaan pelkästään pesuvesiä (eli ns. harmaita vesiä), on jätevesiliete poistettava vähintään kolmen vuoden välein. Mikäli käytössä ei ole lainkaan paineellista vettä vaan käyttövesi kannetaan rakennukseen ja pesuedet johdetaan saostussäiliöön, lietetyhjennys on tehtävä tarvittaessa. Pesuvesistä muodostuva liete ei ole yhtä haitallista kuin ulosteperäinen, ja jos kiinteistöllä ei ole käytössä vesikäymälää eikä usein pyykinpesu- ja tiskikonettakaan, ei joka toinen vuosi tehtävä tyhjennys ole välttämätön. Umpisäiliöiden osalta lisätään velvoite tyhjentää säiliöt vähintään viiden vuoden välein, jotta varmistutaan niiden kunnossa olon seuraamisesta. Vähimmäistyhjennysvälejä on noudatettava, vaikka lietteen käsittely tapahtuisi kiinteistöllä omatoimisesti 29 §:n mukaisesti.

Määräyksellä veloitetaan tyhjentäjä ilmoittamaan havaitsemistaan poikkeamista kiinteistön haltijalle. Lisäksi veloitetaan kiinteistön haltija pitämään kirjaa tyhjennyksistä sekä laitteiston tarkastuksista ja huolloista. Kirjanpitovaatimus lietetyhjennyksistä on asetettu tyhjennysten valvontaa varten. Kunnan jätehuoltoviranomaisella tai sen määräämällä viranhaltijalla on tietojen saantioikeus jätelain 122 § nojalla.

Hiekan-, öljyn- ja rasvanerotuskaivojen tyhjentämisestä on huolehdittava säännöllisesti. On huomattava, että öljynerotuskaivojen ja osin myös hiekanerotuskaivojen jätteet ovat vaarallista jätettä, joiden kuljetuksessa ja käsittelyssä vaaditaan erityistä huolellisuutta. Kyseisten kaivojen tyhjentäminen ja hoitaminen ovat ennakoivia toimia, joilla ehkäistään ongelmia viemäriverkostossa. Määrätään maksimityhjennysvälistä ja veloitetaan tarkastamaan em. kaivot ja niiden hälyttimet

säännöllisesti. Erotuskaivojen ja niiden hälyttimien tarkastamisessa, kunnossapidossa ja tyhjennyksissä on noudatettava laitevalmistajien antamia käyttö- ja huolto-ohjeita.

28 § Saostus- ja umpisäiliöiden kunnossapito ja kulku säiliöiden luokse

Saostus- ja umpisäiliöiden ehjyyden ja turvallisuuden varmistamiseksi sekä tyhjennysten mahdollistamiseksi annetaan määräys koskien lietesäiliöiden kunnossapitoa ja saavutettavuutta tyhjennettäessä. Määräyksissä luetellaan välttämättömät edellytykset, joita lietesäiliöiden tyhjentäminen vaatii.

Jätevesilietesäiliöiden rakenteiden on oltava ehjiä, turvallisia ja tarkoitukseen sopivia, jotta säiliöt saadaan tyhjennettyä toimivasti, eikä lietettä pääse ympäristöön. Säiliöiden luokse on päästävä esteettömästi ja turvallisesti yleisesti käytössä olevalla tyhjennyskalustolla. Tie- ja kulkuyhteyden lietesäiliöiden luokse on oltava näin ollen kantava, eikä edessä saa olla esimerkiksi istutuksia tai piharakenteita. Kelirikkoajan mahdollisesti asettamat rajoitteet tulee huomioida tyhjennyksiä sovittaessa, esimerkiksi tilaamalla tyhjennys tarvittaessa ennen kelirikkoajan alkamista tai siirtämällä säännöllisen rytmin mukaista tyhjennystä etukäteen ilmoittamalla, mikäli sitä ei kelirikon vuoksi voida tehdä ennalta sovittuna aikana. Lietesäiliöt on tyhjennettävä jätehuoltomääräysten mukaisesti, joten sääolosuhteista johtuvia viivästymisiä välttääkseen vain kesäaikana käytössä oleville kiinteistöille on kuljetukset varmistettava sulanmaan aikaan.

Tyhjennusedellytyksistä kiinteistöllä vastaa viimekädessä kiinteistön omistaja, sillä edellytysten täyttäminen voi vaatia esimerkiksi puiden kaatoja tai muita isohkoja muutostöitä kiinteistöllä. Tyhjennystä koskevien mahdollisten ohjeiden antamisesta voi vastata parhaiten kiinteistöllä asuva tai sitä käyttävä henkilö. Määräys koskee tyhjentäjää lietesäiliön kannen huolellisen sulkemisen osalta tyhjennyksen jälkeen.

Määräyksessä on huomioitu myös saarella tai muutoin vailla tieyhteyttä olevien kiinteistöjen lietetyhjennykset. Jos kiinteistön haltija ei voi järjestää yleisesti käytössä olevalle kalustolle kulkuyhteyttä kiinteistölle, on kiinteistöllä käytettävä jätevesijärjestelmää, jonka lietesäiliö tyhjennetään laitevalmistajan käyttö- ja huolto-ohjeiden mukaisesti itse ja säiliöistä poistettu liete käsitellään omatoimisesti jätehuoltomääräysten 11 ja 29 §:n mukaisesti.

29 § Lietteiden omatoiminen käsittely

Saostus- ja umpisäiliölietteiden omatoiminen käsittely kiinteistöllä on lähtökohtaisesti kiellettyä.

Lietteiden omatoiminen käsittely sekä naapurikiinteistöjen yhteinen pienimuotoinen lietteenkäsittely mahdollistetaan jätelaissa, mikäli se on hyväksytty kunnan jätehuoltomääräyksissä (41 a §). Käsittelyn vaatimuksista säädetään jäteasetuksessa. Asetuksen 12 §:n mukaan

omatoimisesti käsiteltävä saostus- ja umpisäiliöliete sekä niihin rinnastettava muu ulosteperäinen jäte on käsiteltävä hygieeniseltä laadultaan haitattomaksi kalkkistabiloimalla, kompostoimalla tai muulla vastaavalla menetelmällä. Käsittelyssä syntyvä lopputuote on hyödynnettävä terveyttä ja ympäristöä vaarantamatta. Maatalouskäytössä käsittelymenetelmänä tulee useimmiten kyseeseen kalkkistabilointi joko saostussäiliöissä ennen tyhjennystä tai tyhjennyksen jälkeen lietevaunussa. Ohjeet kalkkistabiloinnin suorittamiseen on saatavilla Ruokavirastolta, www.ruokavirasto.fi.

Määräyksessä mahdollistetaan jätelain 41 a §:n mukainen pienimuotoinen omatoiminen jätevesilietteiden käsittely kiinteistöllä ja hyödyntäminen hygienisoinnin jälkeen peltoon levittämällä.

Määräyksessä asetetaan tarkat edellytykset sille, milloin omatoiminen käsittely on sallittua (hygienisointi kalkkistabiloimalla tai muulla viranomaisen hyväksymällä tavalla, levityspaikka omassa hallinnassa sekä viljelykäytössä, velvollisuus noudattaa lainsäädäntöä). Pelttoon levityksessä on huomioitava asiaan liittyvän lainsäädännön vaatimukset, mm. lietteen käsittelyssä ja peltokäytössä on noudatettava lannoitelakia (711/2022), nitraattiasetusta (1250/2014) ja maa- ja metsätalousministeriön asetusta lannoitevalmisteista (964/2023). 26

Saostussäiliöön tai vastaavaan kertyvän lietteen saa kompostoida, jos säiliöön on kerätty vain pesuvesiä ja säiliöön kertynyt liete on kompostoitavassa muodossa ja sen määrä on vähäinen. Myös ulosteperäisen eli käymäläjätevesistä muodostuneen lietteen kompostoiminen sallitaan siinä eritystilanteessa, kun liete on kertynyt pienpuhdistamon lietetilaan ja puhdistamon laitevalmistajan ohjeen mukaan se on suunniteltu käsiteltäväksi kompostoimalla omatoimisesti. Kaikkien muiden ulosteperäisten jätevesilietteiden kompostoiminen on kiellettyä.

Jätehuollon järjestämisen seurannan kannalta ja ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi tieto omatoimisesta käsittelystä on ilmoitettava jätehuoltoviranomaiselle, joka välittää tiedon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

9 LUKU ROSKAANTUMISEN EHKÄISEMINEN

30 § Yleisötilaisuuksien jätehuolto

Ulkona järjestettäviä yleisötilaisuuksia koskevat jätehuoltomääräykset perustuvat sekä roskaantumisen ehkäisemiseen että jätelain veloitteeseen asianmukaisesta jätehuollosta. Yleisötilaisuuden järjestäjä on jätelain 74 §:n mukaan vastuussa yleisötilaisuuden seurauksena roskaantuneen alueen siivoamisesta, jos roskaaja itse ei huolehdi siivoamisesta.

Määräyksessä yleisötilaisuuden järjestäjä veloitetaan huolehtimaan tilaisuuden jätehuollosta kokonaisuudessaan, ei pelkästään siivoamisesta. Velvoite jätehuollosta huolehtimiseen on merkittävä toimenpide roskaantumisen ehkäisemiseksi, sillä sen perusteella tilaisuuden järjestäjän

on hankittava alueelle tarpeeksi jäteastioita ja huolehdittava niiden tyhjentämisestä tarpeen mukaan. Myös lajittelu ja erilliskerääminen määrätään tilaisuuden järjestäjän vastuulle.

Jätteet on lähtökohtaisesti lajiteltava ja pidettävä toisistaan erillään myös yleisötilaisuudessa. Lajittelutarpeen määrittäminen tehdään eri jätelajien arvioidun syntymäärän perusteella. Samoin alueen siivous ja jäteastioiden tyhjennys on tehtävä lähtökohtaisesti vähintään päivittäin.

Yli 500 henkilön yleisötilaisuudesta on ilmoitettava kunnan ympäristösuojeluviranomaiselle. Yli 5000 henkilön yleisötilaisuudesta on laadittava jätehuoltosuunnitelma ja esitettävä se kunnan ympäristösuojeluviranomaiselle vähintään kaksi viikkoa ennen tilaisuutta. Määräyksellä pyritään varmistamaan, että yleisötilaisuuksien järjestäjät jo etukäteen varautuisivat myös jätehuoltoon ja tarvittaessa eri jätelajien lajitteluun. Valvontaviranomaisella on mahdollisuus tarvittaessa ohjeistaa riittävän lajittelun järjestämisessä. Erillistä jätehuoltosuunnitelmaa ei kuitenkaan tarvitse laatia tilaisuuksista, jotka pidetään yleisötilaisuuksien järjestämiseen tarkoitettussa paikassa kuten konsertti- tai luentosalissa taikka messuhallissa, jos yleisötilaisuuden järjestäjä saa käyttää kiinteistöllä jo olevia jätehuoltopalveluita ja ne ovat riittävät kyseisen yleisötilaisuuden luonteeseen nähden.

Yleisötilaisuuden jätehuollon järjestämisessä on otettava lisäksi huomioon, mitä muiden viranomaisten ohjeet ja määräykset edellyttävät (mm. Poliisi, ympäristösuojeluviranomainen, terveys- ja ympäristösuojeluviranomainen, rakennusvalvonta ja pelastusviranomainen).

31 § Roskaantumisen ehkäiseminen yleisillä alueilla

Annetaan jätelain roskaamista koskevia säädöksiä (mm. roskaamiskielto) täsmentäviä määräyksiä.

10 LUKU VAARALLISET JÄTTEET JA ERITYISJÄTTEET

32 § Vaarallisten jätteiden jätehuolto

Jätehuoltomääräysten vaarallisia jätteitä koskevat määräykset velvoittavat myös elinkeinotoiminnan harjoittajia. Vaarallista jätettä koskevilla määräyksillä määrätään turvallisen jätehuollon käytännön järjestelyistä.

Vaarallisen jätteen varastoinnista väliaikaisessa paikassa voi aiheutua haittaa tai vaaraa ympäristölle ja terveydelle. Sen vuoksi jätehuoltomääräyksiin on sisällytetty väliaikaista varastointia koskeva määräys. Määräys enimmillään vuoden säilytysajasta koskee kaikkia kiinteistöjä, myös esimerkiksi päivittäistavarakaupoissa sijaitsevia kerätyn sähkö- ja elektroniikkaromun säilytykseen tarkoitettuja jäteastioita tai kontteja, ja varmistaa osaltaan jätteen asianmukaista käsittelyä.

Kunnan on järjestettävä asumisessa syntyvien vaarallisten jätteiden jätehuolto sekä maa- ja metsätaloudessa syntyvien vaarallisten jätteiden jätehuolto, mikäli vaarallisen jätteen määrä ei ole kohtuuton. Siten näissä toiminnoissa syntyvät vaaralliset jätteet määrätään toimitettavaksi kunnan osoittamaan vastaanottopaikkaan. Tuottajavastuunalaiset sähkö- ja elektroniikkaromu sekä paristot ja akut määrätään toimitettavaksi tuottajan tai kunnan järjestämään vastaanottopaikkaan. Lääkejätteet puolestaan tulee toimittaa apteekkiin, joka on tehnyt niiden vastaanottamisesta sopimuksen kunnan kanssa. Muissa toiminnoissa, kuten sosiaali- ja terveystaloudessa sekä kouluissa, syntyvät vaaralliset jätteet toimitetaan vastaanottajalle, jolla on lupa niiden vastaanottamiseen. Sama määräys koskee elinkeinotoiminnan harjoittajaa.

Mikäli kyseessä on merkittävä erä vaarallista jätettä, tulee sen toimittamisesta sopia vastaanottajan kanssa. Tällöin vastaanottaja voi varautua suuren jättemäärän turvalliseen käsittelyyn ja varastointiin. Ilmoituksen kautta kunta voi myös velvoittaa toimittamaan maa- ja metsätaloudessa syntyvät vaarallista jätettä olevat merkittävät erät toimitettavaksi muualle, jos käsittely ei kunnan järjestelmissä ole mahdollista.

Vaarallisen jätteen pakkaamisen osalta jäteasetuksessa on tarkat ohjeet, joihin näissä määräyksissä viitataan. Velvoittamalla alkuperäispakkauksen käyttämiseen pyritään varmistamaan vaarallisen jätteen asianmukainen pakkaaminen ja merkitseminen.

33 § Vaarallisten jätteiden kerääminen kiinteistöiltä

Määräyksessä annetaan ohjeet muulla kuin pientalokiinteistöllä olevan vaarallisen jätteen keräyspaikan järjestämisestä. Erytystä huomiota on kiinnitettävä jätteiden pitoon erillään ja siten, ettei niihin ole pääsyä ilman kiinteistön haltijan valvontaa. Lisäksi painotetaan kiinteistön haltijan velvollisuutta tiedottaa keräyspaikan käyttäjiä sen asianmukaisesta ja turvallisesta käytöstä, jottei vaarallisten jätteiden keräämisestä aiheudu haittaa tai vaaraa terveydelle tai ympäristölle.

34 § Erytisjätteet

Erytisjäte veloitetaan erotettavaksi muista jätteistä ja keräämään asianmukaisesti. Jätteen haltijan on huolehdittava jätteen toimittamisesta asianmukaiseen vastaanotto- tai käsittelypaikkaan.

35 § Terveystalouden erityisjätteet

Terveystalouden erityisjäte on pakattava kuten muukin erityisjäte eli kestäviin ja tiiviisiin pakkauksiin. Terveystalouden vaarallisten jätteiden ja erityisjätteiden osalta tulee ottaa huomioon asiaa koskeva lainsäädäntö sekä kunnan muun määräyskokoelman määräykset aiheesta.

11 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

36 § Tiedottamisvelvoite

Kunnallisten jätehuoltomääräysten mukaisen jätehuollon toteutumisen varmistamiseksi määrätään kiinteistön haltijalle tiedottamisvelvollisuus jätehuoltomääräysten mukaisista velvoitteista kiinteistössä asuville ja sitä muuten käyttäville.

37 § Jätehuoltomääräysten seuranta ja valvonta

Jätelain 24 §:ssä säädetään jätelain ja sen nojalla annettujen jätehuoltomääräysten valvonnasta. Jätehuoltomääräysten noudattamatta jättämisellä olevat seuraamukset tulevat suoraan jätelaista (125 §, 126 §, 131 § ja 136 §).

Valvontaviranomainen kehottaa ensin määräysten rikkojaa korjaamaan toimintansa. Valvontaviranomainen voi myös lievissä tapauksissa antaa yksittäisen määräyksen tilanteen korjaamiseksi. Jos asianosainen ei noudata valvontaviranomaisen antamaa kehotusta, yksittäistä määräystä tai muuten laiminlyö velvollisuutensa olennaisilta osin tai muuten epäasiallisesti, tulee valvontaviranomaisen aloittaa hallintopakkomenettely asian lain mukaiseksi saattamiseksi. Jos kyseessä on jätehuoltomääräysten nojalla tai yksittäisenä määräyksenä annettu kielto tai määräys ja kyseessä on tahallisuus tai törkeä huolimattomuus, tulee valvontaviranomaisen tehdä asiassa tutkintapyyntö poliisille.

Lisäksi määräyksessä tuodaan ilmi, että jätehuoltomääräysten noudattamista seuraa kunnan jätehuoltoviranomainen siltä osin kuin on kyse kunnan jätehuollon järjestämisvastuulle kuuluvasta jätehuollosta. Määräysten noudattamista kokonaisuudessaan valvovat eli valvontaviranomaisina toimivat kunnan ja valtion ympäristönsuojeluviranomaiset.

38 § Poikkeaminen jätehuoltomääräyksistä

Jätelain 91 § mukaan kunnan jätehuoltomääräyksissä määrätty viranomainen voi yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksen jätehuoltomääräyksen noudattamisesta siinä mainituin perustein. Poikkeamisen jätehuoltomääräyksistä tulee tapahtua niin, ettei se aiheuta vaaraa tai haittaa ympäristölle tai terveydelle eikä aiheuta roskaamista.

39 § Voimaantulo

Määrätään ajankohta, jolloin jätehuoltomääräykset tulevat voimaan.